

Altres peculiaritats dels adjectius:

- **Locucions quantitatives.** A més adjectius quantitius pròpiament dits, hi ha altres expressions molt utilitzades, que funcionen com adjectius:
 - *Un xic de..., una mica de...*
 - *Un munt de, un grapat de, una colla de, un seguit de, una pila de, una munió de...*
 - *gens de, gens ni mica de...*
- **Gaire/molt/massa:** Tenen el mateix antònim: POC
 - **Gaire i molt (o molta):** Mucho en castellà.
 - **Massa:** Demasiado, en castellà

Com s'utilitzen?

Massa s'utilitza quan es vol dir que n'hi ha més del necessari: "*M'has posat massa arròs.*"

Molt: sobretot en frases afirmatives: "*Tinc molta gana.*"

Gaire: sobretot en frases interrogatives, condicionals o negatives:

"Tens gaire gana? / *Si beu gaire es marejarà* / *No tinc gaire gana.*"

- **Gran i gros (sa):** tenen el mateix antònim: PETIT.

Com s'utilitzen?

Gran s'utilitza quan parlem de superfícies: "*sala gran*"

Gros s'utilitza quan parlem de volums: "*el dit gros del peu*"

Interrogatius

adjectiu	Exemple
quin	<i>quin dia ho farem? No sé quin dia ho farem.</i>
quins	<i>de quins llibres em parles? No sé de quins llibres em parles.</i>
quina	<i>quina pel·lícula t'ha agradat més? És difícil dir quina m'agrada.</i>
quines	<i>a quines ulleres et refereixes?</i>
quant	<i>quant de pa vols?</i>
quants	<i>quants en vols?</i>
quantes	<i>quantes taronges vols?</i>

quant, quan, tan, tant:

quant, quants, quanta, quantes	En castellà “cuanto”. ¿cuanto vale?. Vol dir quina quantitat. <i>Quant val? quants diners portes i quantes taronges vols?. Quant de magnífic és aquest monument. Com n'és de magnífic aquest monument.</i>
quan (adverbi)	En castellà “cuando”, cuando venga. Vol dir en quin moment del temps. <i>Quan vindràs? Quan vingui.</i>
quart, quarta	En castellà “cuarto, cuarta”. <i>La quarta planta, el quart lloc.</i>
cuarto, quartos	No tinc ni un quarto. <i>Anar sense quartos</i> (sense diners)
tan (adverbi)	Quan va davant d'un adjectiu, adverbi o locució adverbial s'escriu sense la lletra –t-. No hi ha cap locució adverbial formada amb tan. En castellà també és tan. “Tan bueno como yo”. <i>Tan bo/bons/bona/bones com jo. Tan alt/alts/alta/altes com jo. Parla tan de pressa que no l'entenc.</i> Vol dir igualment, igual de o en el mateix grau.
tant (adverbi)	Quan va davant o darrera de verb i en locucions adverbials s'escriu sempre amb –t-. Ex.: ha <i>corregut tant!</i> ; <i>tant menja!</i> . En castellà “tanto” (s). “¡Ha corrido tanto!”. <i>Tant sí com no, tant se val, tant és, i tant!, tant de bo, per tant, en tant que.</i> Vol dir en tal quantitat o en tal grau.
fa tant vent! (adjectiu)	Quan és adjectiu té variació de gènere i nombre; vol dir en tal quantitat o nombre. Ex.: <i>tantes ventades; fa tanta calor.</i>
tant com tu (pronomen)	Quan és pronom té variació de gènere i nombre. Vol dir en igual nombre, en la mateixa quantitat. Ex.: <i>tants/tantes com tu.</i>

- **La concordança:** tot i que hi ha adjectius invariables, en general, els adjectius prenen el mateix gènere i nombre del substantiu o substantius que acompanyen. Exemples: *bons amics, bones amigues, gos negre, gata negra, cavall gran, home gran, una taronja i una pera madures.*
- Quan l'adjectiu va darrere i s'aplica a més d'un substantiu es posa en plural encara que els substantius estiguin en singular. Ex.: *un home i una dona joves.*
 - Si els substantius, als quals s'ha d'aplicar l'adjectiu, són de diferents gèneres, l'adjectiu agafa la forma masculina del plural. Ex.: *un home i una dona vells, un préssec i una taronja madurs.*
 - Cal anar amb compte amb les ambigüitats, de vegades és millor repetir l'adjectiu. Ex.: *Les prestatgeries i les cadires velles* (totes les prestatgeries i només les cadires velles o les prestatgeries velles i les cadires velles).
 - Si l'adjectiu va davant de dos o més substantius de diferent gènere, concorda només amb el primer en gènere i nombre. Ex.: *meravellosa filmació i record.*

- També és correcte repetir l'adjectiu i fer-lo concordar amb el substantiu que acompanya. Ex.: *meravellosa filmació i meravellós record.*

Si el substantiu és determinat per més d'un adjectiu i, per no repetir-lo, s'elideix, es pot posar en singular o en plural. Exemples: *les formes conciliadora, dialogant i oberta; la carta conciliadora, oberta i dialogant.*

Substantius en funció adjectiva

Hi ha substantius que exerceixen la funció d'un adjectiu determinatiu que han format una unitat lèxica amb el substantiu al qual qualifiquen que no segueixen les regles de concordança. En aquests casos només es posa en plural el primer dels elements. Ex.: *els mots clau, els bebès proveta, els caves extra, tallers d'ocupació, les mesures marc, els primers esborranys de contactes brossa, els correus brossa, els homes llop, etc.*

La col·locació del adjectiu

En general, l'adjectiu va després del nom. A vegades es posa davant per motius estètics, per exigències de significat o per emfatitzar valoracions subjectives o morals. Ex.: *un empleat trist; un trist empleat; la lluna blanca; la blanca lluna; una qüestió simple; una simple qüestió; un pobre home; un home pobre.*